

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egy szám 10 kr. Megjelenik minden szombat-
ton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeresk. (Széchenyi tér).

Szerkesztői iroda:

Ferencciek utcája 22.sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

PÉCSI FIGYELŐ.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizethető helyben: a kiadóhivatalban, Bianhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztli Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasabos petit sor egyszeri megjelenéséért 8krt többszöri megjelenésnél árleengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyitól tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

Hazánk függetlenségének pártja.

Nem csalódtunk abbéli reményünkben, hogy az általános választásokból a mindenivé elterjesztett közönység, a nagymérvű hivatalos nyomás, a sok helyütt gyakorlott etetés, itatás és vesztegetés, az együgyűlékeknek a habarék mint ellenzék és balpárt néven gyakorolt elámitása, a mindig a fenálló hatalomnak kedvező csavarható összeírásai és választási törvény daczára meg-háromszorozva lép az országába. Tekintélyes számú párt lett belőle, annál tekintélyesebb, mert férfait nem ünereklés, de tiszta hazafi-ság, magasabb tudomány és műveltség vezérli, mert az ellenpártok jól tudják, noha bevallani óvakodnak, hogy mögöttünk áll az ország, felettük pedig a hatalom.

Tudja most már a haza értelme-sebb része, hogy egyedül a függet-lenségi párt kormányképes, nem aban az értelemben, melyben tíz év óta a kormányképességet tőlünk meg-tagadták, hanem igazi értelemben, hogy hazánkat egyedül az állami függetlenség alapján lehet új ko-mányozni, hogy a kulturális haladá-sban el ne maradjunk, hogy a növe-kező deficitet elpasszunk, közgazdá-szatunk egészséges alapokra vissza-vezetve, anyagi gyara odásunkat eredményezze, hogy a lakosság elm-tételezett erkölcesit megjavítsuk, hogy az országot az éjszakketeletről fenyegető panszlavizmus ártjától meg-mentsük és védképesé tegyük, tudja a haza, hogy a Deákpart, a fuzióból lett és szabadelvűnek csuolt párt tanai ámitásnál egyebek nem voltak, hogy ellenkezőjét tették annak, a mit ígértek.

Ennek mind így kellett történni, hogy a nagyon könnyen hívő és tekintélyeket imádó egyenes szívű romlatlan magyar a 67-es közös-ügyes álmokból és ámitásokból ki-bontakozzék, meg kellett tanulnia saját kárán, hogy a haza szent ügyétől és ezredéves jogaitól elpártolt hütlén fiaj sokszorta veszedelmese-bek, mint legbősebb ellenségei, m g

TÁRCSA.

Barna kis lány.

Barna kis lány, a mióta bírlak,
Felem ragyog két gyönyörű csillag.
Tündöklő ég búslakodva nézi;
Mert ha látja, szegénységét érzi.

Le is küldött egy csillagot hozzam
Esti szellő langy fuvalma szárnyán
S azt üzentte: csereljek meg vele,
Ide adja minden fényt érte.

Hold és csillag maradjon az égen
Ez egyik se gyönyörködtet engem:
Hejb mióta barna kis lány bírlak
Sőtét nekem minden égi csillag!

17. Várady Ferenc.

A nőkről a nőknek.

(Karcolat az életből.)

Gyönyörű nyári nap volt. A városbáz toronyórája éppen betét ütött, a midőn rendes sémát teendő elhagytam szerény kis lakomat. Az égető nap már lealdozott a hegyek mögé, csak egy-egy eltvedt sugár rezgett még a légkörben, mintha mégégyeser és utójára bucsú csókot akart volna nyomni a vén Meesck homlokára. A hőmérő higánya is összehúzta magát, mintha csak nyugalomra kívánt volna szállni; — s a rekkenő hőséget hűs szel-lőcske váltotta fel.

Városunk szép hölgyei szintén ott hagyták termeiket, és mint élő virágok

kellett tanulnia, hogy a magyar, ha védelemre szorult, nem támaszkod-hatik senkire és legkevésbe a szö-vetséges(?) Ausztriára, hogy önmagunkban kell fellelni azon erőt, mely-lyel minden ellenségünknek bátran szembe nézhetünk.

A szabadelvűnek csuolt reactio-nárius kormánypárt az általa farag-tott, bonyolódott, ezer kivételt meg-engedő és elcsavarható választási törvény segítségével többségre jutott, tehát egyelőre folytathatja fogja kon-társágát a kormányzatban, de med-dig bírja ki, ez nem csak magától, hanem külkörülményektől is függ, mert

„A benne termő fergek erős gyökeret megrörik És egy gyenge szétlő földre terítettik.“

Féreg pedig minden fajból elég van ezen pártban.

A habarékpart sokkal kisebb jelentőségű, semhogy róla szóljunk, mert ha számban meg is haladná néhány szóval, de erkölcsi alapja úgy nem lévén, mint a kormány-pártnak, a nemzeti aspirációknak nem hogy eleget tenni, de még esz-méinek magaslatára emelkedni sem lévén képes, feloszlik azon pillanat-ban, midőn a Tiszapárt megbukott, mindenik tagja igyekeztván a zava-roshan halászni, halássza pedig ott, a hol legsűrűbben mutatkozik és mi-hamarabb elérhető.

Egyre azonban már most figyelm-ztetjük pártunk vezérférfait. Igye-kezzenek már most az első ülés-szakban minden erővel, szakadatlan sürgetéssel egész az alkalmatlanko-dásig oda latni, hogy a mostani választási törvény minden pótlékaival eltöröltessék, mert ezen törvény, mely unicum a világban, nem fér egy civilizált, — egy jogi állam kere-tébe, ha már az új választási törvény alapja a kormánypárt többségénél fogva nem is lesz az általános sza-vazattjagra és titkos szavazatra alapítva, de legyenek legalább a kertü-letek igazságos arányokban, a census egyformán megállapítva és ne kény-szerítessék a választó és összeírásai munkálatok, reclamáció és a szava-zásra lakhelyét elhagyva több mért-földnyire utazást tenni, sok lesz nyerve ez által is, megyénkben há-

népesíték be a sétatért. A vig kedély és élénk társalgás csakhamar tányát ütött. Ritkán volt az embernek tánalkalma annyi szépséget látni együtt mint ezuttal s látva a fényt, a pompát, — lehetetlen volt elmefuttatást nem tenni a szépnem felett.

Elragadó szépségek, kiknek arczán még az ifjuság üde rózsái honolnak — haladnak el mellettünk. Ajkuk igéző mo-solyra nyíl és szemük búvós bájost tük-rében egy-egy elrejtett menny lakozik. A költők lantja nem volna tán képes eléggé dicsőíteni e lényeket. . . .

Az udvarlók — alig felcseperedett ifjak — lepik körül az élte tavaszán viruló fiatal rózsabimbókat — mig a gondos (?) szülők magukra hagya a „gyer-mekeket,“ szintén összeültek egy kis „plausch-parthiara.“

Van itt azért beszéd, van critica, de olyan, hogy halát adhat az Istennek az a ki figyelmüket kikerülte.

Más háza előtt sepernek, — mig gyer-mekeiknek saját szemük előtt — szabad a vásár.

Fel is használják a fiatalok a boldog szabad órákat!

A csendes magányban el-elyelegeznek édesen, s az ifjú „hő“ szavaira fülg pirul a kis leány s mielőtt megérkeznék számára a kikelet, — virítani fog a lány virága, — a szerelem.

Ily korán lesz megmérgezve az ártatlan gyermeki szív, kinek szende arca öntudatlan a gyönyör tengerében uszik!

rom kerületet veszítettünk azért, mert a jelek az úti költségeket és el-tartást nem fizették!

Függetlenségi párti képví-selőknek megválasztattak a mult hét folya-mában a szegedi I. kerületben Simonyi Ernő a II-ban Kállay Ödön szótöbbséggel. — Szentesen Simonyi Ernő egyhangulag, Veszprémben Eötvös Károly, Tapolczán Verhovay Gyula Kerkápoly ellenében szö-tbbséggel, Léván B. Mednyánszky Árpád, Zalaegerszege Csertán Károly, Szigetvárt Fornszek Sándor egyhangulag, — Fél-egyháza Szabó Sándor, Lengyeltotiban Szalay Imre, továbbá a szegvári kerület-ben Madarász Jenő gr. Ráday Gedeon el-len szótöbbséggel, — a szépi kerületben Sihler N. — Szegzárdon Geisz László, Borosjenőn Boros Béni, — a világosi ke-rületben Simonyi Ernő egyhangulag. — Csurgón László Imre, a zalamegyei bakasai kerületben Turgonyi Lajos, Mátészalkán Kende Tibor, Püspök-Ladányban Sembery István, Zentán Majoros István gr. Lényay ellen, Székelyhidon Kiss Albert, a hosszu-pályi kerületben Thuolt István, Beretyó-Ujjfalun Csanád Sándor, Bősziroményben Solymosy Bálint, Kaposvárt Gáspár Lajos, — Czegléden Verhovay Gyula egyhangu-lag — Makón ugyanaz szótöbbséggel, — Nyiregyháza Vidliczky József egyhan-gulag, Egerben Szederkényi Nándor, Hód-mezővásárhelyt Németh Albert, Abonyban Degre Alajos, Monoron Katona Lajos, Hajdúháson Soos Gábor, Szt.-Lőrinczen Mende Bódog, Szalántán Nagy Ferencz mindketten egyhangulag, Székes-Fehér-várt Jurászek Ferencz, Dunapatajon Szá-béli Antal, Tasnádon Szongott Jakab, Mezökeresztesen Duka Ferencz, szérma-bessenyei kerületben Baresay Miklós, kecs-keméti I. k. Moesary Lajos, II. k. Kada Elek, Putnokon Hevesy Benke, Csongrá-den Csatór Zsigmond, — Halason Moesary Lajos, Szabadkán Mukics Ernő és Varga Károly, téhi kerületben Matkovich János. — Mezöturon Csavolszky Lajos, — Kun-szmártonban Komjáthy Béla, Nagyigmán-don Miesky Lajos, Füleken Károlyi János, Szt. Endrén Lippa Péter, a szilágycsehi kerületben Papp György. — A függet-lenségi párt kapott 71. kerületet, a habarék-párt 70-et a kormánypárt 232-et. Pártion kívül álló képviselők van 10, nem-zetiségi 8. — Több kerületben a másod-szori választás fog dönteni.

Háború

A békés occupációból — háború lett, minek folytán már mintegy 300 beteg és sebesült katonát szállítottak Pestre Bosz-niából. A felkelők mindenütt ellenállnak. Serajevo fegyverrel fogják védeni, sok vér foly el, míg bevezik. Zvornikból 8 ágyút vittek Serajevoba, a Niksic bév-és élvezték annak gyönyöreit. Ki törödnék ilyenkor a jövővel?! De miért is? a pillan-tyi öröm és kéje, — sokszor legfőbb egy romlatlan szívét, egy gyenge virágot tör le és csak egy rövid élet boldogságát dönti sírba, kívánja áldozatul.

Mily csekély áldozat egy anya lég-várainak megalkotására!

Ki törödnék tehát már ifju korában a jövővel? Senki . . . pedig kimondhatná meg, hogy ama aranyfűtől szöke kis leány kiért számtalan ifju keblét rajong és rakja lábái elé hódolatát — valjon egy rövid év múlva nem lesz-e feledve? Nem lesz-e az imádottak registeréből kitörölve? Hát azt valjon ki tudná meg jósolni azon bachans szemű hölgyeske, — kinek ma a dics-vágyó ifjuság mint a világ legszebb höl-gyének oly ernyedetlen buzgalommal teszi a „szépet“ — holnap méltó lesz-e arra, hogy reá nézzenek?

Van példa rá elég . . . csak tessék gondolkodni, és mégis folytatják a veszé-lyes játékot, — pedig a nyitl szerelem, mely ritkán végződik hymen lánczával, — sok szép és elkapott leánynak ásta meg már jövőjét.

Az ifju kebel könnyen lángra gyl a tiltott gyúntócs iránt és rombolva dul keresztül a gyenge női sziveken, — de ha már hiúságát, vágyát kielégítette és büsz-kén hangozathatja győzelmét a világ előtt, — nem átalva egy megcsalottat nő becsül-etét, nevét pellengérré tenni . . . egyik virágról — a másikra száll.

S az elbagyott?! — elhervad! és ha csak nem akad valami nemes keblű sza-maritanus, az „aggleányok“ számát fogja szaporítani.

E szomorú példa azonban nem riasztja vissza hölgyeinket elfogadni a lepke ud-varlását, mert a nő sokkal hiűbb, sem hogy annyi báj és bűv erő ne képzelne ragyogó szépségében, hogy a mi elődjének nem sikerült, — az udvarlót hymen lán-

tel: óta ott lakó bégek is 4200 főnyi se-reget képeznek és 4 ágyújuk van.

Majdnem minden nap vivatik ütközet. 7-én a hetedik hadosztály Jaicánál igen tekintélyes felkelő csapatok ellen harczolt, mely végre győzelemmel végződött. Kilencz órai véres harcz után a felkelők mindenütt visszaverettek.

A kosniali csatározás után a Har-ting és a Ferencz Károly ezred Mag-laj felé menve, egy körülbelül 400 főnyi felkelő csapatra bukkant. Ez katonáinkat lövésekkel fogadta. Nem sokára rendes üt-közet fejlődött ki. A törökök körülbelül 20 halottat vesztek és visszavonulásuk-
kor a Boszna folyóba szorították, itt is elvesztet 20 emberik. Résztükről 3 halott és 6 sebesült volt.

A zepcei csata menete a következő volt: A hatodik hadosztály aug. 7-én reg-gel Maglajból útnak indult 3 hadoszlopban. A jobb szárny igen fáradságos menet után már reggeli 8 óraker csatározásba ereszk-edett az ellenség előcsapatával, de a harcz csak mintegy 11 óra felé fejlődött ki az egész vonalon. Az ellenség négy vont csőtű ágyúval és röppentyűkkel is dolgozott csapataink ellen. Philippovich és törzsükre nem egyszer volt az ágyú-golyóknak kitéve. Harmadfél óraker az ellenség első állásából ki lett hajtva és vissza szorított, de csakhamar megkez-dődött a támadás az ellenség e második állására is. — A középűl a Ferencz Ká-roly gyalogság arcvonalban támad a ma-gaslát ellen; 1/2, 4-re a 27-ik vadászszázal-olnak a Ferencz Károly ezreddel sikertül a magaslaton emelkedő katonai sáncház-at elfoglalni, egyszersmind egy rendes redif-zászlóalj is foglyul ejteni. Hat óra-ker az ellenség már az egész vonalon gyors és teljes visszavonulásban volt és midőn 7 óraker csapataink Zepczét elfoglalták a török lakók a falút elhagyták. Egyebhangzó hírek szerint az ellenség ereje 6000 emberre tehető. Az ellenségnek szá-mos halottja van, azonkívül 400 foglyot vesztek, kik között 361 jól fegyverezett rendes katona, egy törzstiszt és 6 tiszt ta-lálható. Foglyul esett azonkívül 300 fel-kező. Résztükről Kubin főhadnagy esett el s egy Marócio tiszt veszélyesen meg-sebesült. Sebesültjeinek száma 58.

Philippovich főhadparancsnok 50,000 frt hadi szecrot vetett ki Maglaj városára — azon kegyetlenség miatt, a melyet elkövettek. Hajek főhadnagy gyilkosát megfogták és az elrablott 20,000 frtból még vagy 14050 frt volt meg. Gr. Cho-rinszky gyilkosa szintén kézre került, — arról ismertek rá, hogy a főhadnagy csiz-mája volt a lábán. Mindketten főbe lö-vetnek.

A 20.ik hadosztálytól is érkeztek hírek. Szapary gr. parancsnokága alatt álló 20.ik hadosztály rendkívül fáradsagos ut után f. hó 10-én Dolne-Tuzlaig érkezett. Glubaje környékén Szapary nagyszámú

czaiával magához csatolni — neki ugyan nem sok mosolyhába fog kerülni.

A hódítási vágy ösztönzi a fiatal le-ánykát, hogy igazolja nemét: Asszony! — hiúság a neved.

Es ha mégis, a szemek varázshatalma megtört, az arcz üdésége a sorvasztó láng környezetében elenyészett, — s a hju re-mény megstünik. . . . akkor?! az „agg-szüi“ párt marad jutalmul, hacsak dús hozomány nem lesz a váltság díj.

Képelem mennyire irtóznak különösen a hódító hölgyeskek e kis szöcskától s mint fogul el még a „kiégett“ szív is e szó hallatára. Pedig hát szöcskételen, — mert kiki a maga szerencsésének kovácsa. Az alkalam csinálja a tolvajt és ha a szülők adják gyermekeiknek az alkalmat — a szerelem pásztor óráit élvezhetni — oly korban már, a midőn a gyenge nő sziveken az érzelmek még mélyen szunyad-nak és így csak erőszakos melengetés által ébrednek fel, mint az üvegközi növény — akkor ne csodálkozzunk azon, ha az ily érzelmek tartós becsülésre nem számítha-nak, mert ha egy kis hús szellőcske érinti őket, már elfonyadnak — és ennek folytán az előbb istenített hölgyet csakhamar „agg-szüi“ nek kereszteli a világ, mert az idő halad és nem áll meg a ragyogó szem pár kedvéért.

A házi körben, a család szentélyében kell nevelni a nőt, nem a nyilvános helye-ken, hol a tapasztalatlan és alig felcsepe-redett ifju hszontalan csevegetése lerontja mindazt, amit a szülő tiz-tizennégy éven át fáradau épített.

Vegyük az életet úgy a mint van. Vannak nők — jóformán mindennap találkozzunk velük — kik néhány év előtt még igen „divat“-ban voltak s mig ma bár a család majdnem egész jövedelmét reá rakta — alig szentelnek nekik egy pillantást előbb oly „dühös“ udvarlói, ha szembe találkoznak velük.

felkelőkre akadt, kik közt zvorniki rendes katonaság is volt. 11-én a lazadók táma-dólag léptek fel, de nagy veszteséggel visszaverettek. Ezalatt azonban teljesen kifogytak csapataink az élelmi szerekből, miután az összes teherhordó lovak a roz-uton tönkre mentek és így elhatározta Szapary a csapatokat Gracaciára vissza-vonni. 12-en érkeztek a csapatok Gracaciára és érintkezésbe léptek a 6-ik had-osztályal.

A 20-ik hadosztály parancsnokának (Szapary) tudósításai szerint a Tuzlánál elesettek száma 26, a sebesülteké 60.

A jobb szárnyon a hegyek között ha-ladó hadoszlop Müller tábornok vezérlete alatt aug. 12-én azon parancsot kapta, hogy a centrummal egyesüljön. Szakadat-lan 14 órai menés után 12-én Zenitzába érkezett és az egyestűlé megtörtént. Ze-nitzától 4 órányira a főhadiszállást, 600 keresztény zászló elővittele mellett fogadta. Asszonyok, gyermekek a főhadparancsnok kezét, lábát csókolták. E jelenet alatt a Ferencz Károly ezred zeneszóval haladt el a tábornok előtt. A tábornok kiöltöztetések mézet, vaját, rózsáleveleket hoztak. Moha-medán kiöltöztetés is jelent meg a csapatok törvzésére.

Mostár megszállása igen jellemző mó-don történt. A 18-ik hadosztálynak (Joanovics) az eredeti utasítások szerint két hadoszlopban kellett volna átmenni a her-czegovinai határon, Imoschinál és Metko-vicsnál, mit a felkelők meghalván, az utakat eltorlaszolták, a hegyeken kőraká-sokat állítottak fel, hogy azokat érkező csapatainkra hengerítsék s így várták ka-tonáinkat. Midőn Joanovics altábornagy e készülődésről értesült, az utolsó pillanatban arra határozta el magát, hogy az említett utak egyikét sem használja, hanem 16000 emberével egy gyaloguton indult meg, mely katonaság eddig még soha sem jart. Két napi hallatlan fáradoalnak és erőlkü-dés után Lyubueskiba értek a nélkül, hogy csak egyetlen egy ellenséggel is találkoztak volna. Ez alatt a herzegovinaiak hába varakoztak s igen meg voltak lepve, hogy hadaik puskaalövés nélkül rég bent vannak a határon. Az osztrák csapatok vártalan megjelenése teljesen kizohta sodrúkból a felkelő vezéreket és még idejük sem maradt, embereiket egyesíteni mivel hadiánk közéjük ékelődtek. Így történt, hogy e had-osztály sehol ellenállásra nem talált a Joa-novics aug. 6-án bevonult Mostárba.

A pécsi választás.

Egy cikket vetttünk, mely vasárnap délután iratott meg közvetlen a megejttet választás benyomása alatt, azon „polgárok-hoz“ szól, kik diadalalmorban ülték meg győzelmüket a helyett, hogy szegyenletük-ben bajt tépve gyászruhát öltöttek volna magukra.

Ott van, nézzék azt a kis leányt — ott ama szűrke ruhában — az bizonyára szü-nen sejtí már, hogy „szent képet fog di-szíteni,“ — pedig ha vissza emlékszünk csak két év előtt is mily nagy „furor“-t csinált.

Es ma?!

Árván, egyedül sétál, az édes anya oldalán, ki el van szomorodva, mert nem kevésbé aggasztja a gondolat, hogy az ő kedves leánya, a kinek az előtt minden ujára „vagy tiz udvarló (volt is „po-tya“ ozzona elég) is esett, — „hoppou“ marad.

Ki hitte volna ezt?! Hja! az idő ha-lad és nem áll meg a ragyogó szem-pár kedvéért. Az emberek érzelmek val-toznak, — és „mégis mozog a föld.“

A bájost kis Bertácskának is annyi rajongó tisztelője volt, hogy számukat sem tudták megmondani (de még a „nacht-musik“-oknak sem) sőt párbajt is vívtak érte, ha jól tudom, mert egyik udvarlója azt állította a másikkal szemben, hogy ő csókot kapott tőle, — mig most a régi udvarlók csak úgy kelleltlenül köszöngtet-nek, ha a szép nő szeméire éppen „fix-rozza“ és így „muszaj“ és kikértni lehet-telen. A párbajt vívók pedig kibékíttek azóta és belátják, kár lenne egy csapodár és kókeft néert életet kockáztatni.

S olykor, ha mégis akad valaki a „régijó időkből“ a ki megszánja sze-gényt és elkíséri egy pár lépésnyire, van azután általános „szekirozás“. Hát ilyen vén kisasszonynak udvarolsz? . . . Látszik nem haladsz a divattal? Így szólnak azok a bajuszatlan gerkőcsze „Don Juan“-ok kik, miha csak „patent“-et kaptak volna rá a gondos(?) szülőtől egy egy lejárt szépség után egy másának jövőjét igye-keznek romba dönteni. A szülők pedig — a mi hallatlan — hizelegnek ezzel maguknak és még ők is tele beszélik a

Baranyamegye évnegyedes rendes közgyűlése f. hó 14-én tartotta. Perczel Miklós főispán üdvözlően az egybegyűlteket, meleg hangon emlékeztet...

A kertületi papság többször és hasonló zaklatásoknak lehetne kitéve; tekintve végre d) hogy terjedelmesebb plébániákon, hol az érintett rendelet szerint 50-100 iv állítandó ki, a rendelet teljesítése az újabb nagyon is összehalmozott plébániáknál teendő miatt úgyszólván lehetetlen...

Ennek folytán a baranyamegyei alispán úr a pécsi egyházmegyei hatóságokhoz fordult, ezen hatóság pedig a következő köriratot intézte hozzánk: „1422/1878. sz. A tiszti. mohácskerületi papságnak! Baranyamegye alispánja...

A kertületi papság teljesíti ebbeli kötelezettségét is és beadja a kívánt bizonylatokat: de valamint az egyes plébániai hivatalokban igen kívánatos és észszerű „igátó vagy postakönyveket” tartani: úgy a szolgabírói hivatalokban is kell hogy ilyen könyvek legyenek...

ban képzett tanári kar, a szolid hitellő vagy hitelő sem szorult iparos és kereskedők legnagyobb részét tartózkodtak a szavazástól, szeretett megyés plébánistól elment...

A pécsváradai választásnál pártunk bukását és Gombárcz győzelmét azok után, mik a választást megelőzőleg és a választás alatt történtek, és Lejtényi alap. uradalmi praefectus et consors részéről...

A választás befejezésével pártunk — elkeseredettségével — mellett is oly lelkesedett volt jelöltje iránt, a tisztelet és szeretet anyyi jelében halmozta őt el — hogy ezzel szemben a habzáró párt diadala észrevétlenül vált, és a nyomott hangulat ép ezen pártnál volt észlelhető.

Matrikulák.

(Anyakönyvi kivonat.) Szőlünk még egyszer is ügyhöz. (Lásd „Pécsi Figyelő” ez évi 21. szám.) A matrikulák beállításának határideje 1878. jul. 15. elmult és a mohácskerületi papság határozatát érvényesített, beadván körüli gyűlésnek jegyzőkönyvi kivonatát...

napi imájával ellenkezőbe jő, vagy inkább ő tudja ezt, de már most nem törődik vele, a népszerűség megszerzte neki az alapot, most már ő magasabbra tör, ha furdalja, a lelkiismeret, ha szabványt is tettét magában, ő megtanulta magán uralkodni, úgy adja szavazatát Taraira, mintha ezt főleg elvárni sem lehetne.

Egynehány ugynevezett gazdag polgár is jön szavazni, őket nem kell fogni és előre tolni, mert ők teszik ezt másokkal mert nekik nagy befolyásuk van! A ki gazdaságuk felől bővebb információt akar szerezni, nézze meg a telegkönyv teher lapját és a hitelintézetek váltótárazatát, de ez még nem mutatja tisztán, mert a nagyobb kamatokat nem szokás dobra venni, ez azonban semmit sem tesz, ők noha nem szónokok, sőt magyarul is alig gyaognak, pedig reájuk nézve szegény, hogy nem tudják a hazai nyelvet, azért ő nekik nagy a tekintélyük...

Forduljunk el az utálatos ripókóktól, de ime előttünk látunk egy fiatal Taray választót, ki következetesen kerülki tekintettünket, az ablak sarkát nézi akkor is midőn neve és szavazata töle elükkileg kiderítetett. — Ugy-e fia szőlyelt magad előttem, hogy engedted magad oda hajtni, akár mint a vágó hidra a marhát! Vigasztalódj, hisz a borjúkeletet kegyesen elengeded.

De úgy veszik észre, ha lapunkat megtöltötenk is észleléssel, nem fogynánk ki belőle, azért hagyjunk békét a többinek csak azon tapasztalatunk nem hallgatjuk el, hogy az alarendelt tisztviselőkre és más ily fizetéses egyénekre gyakorolt nyomás még nagyobb terjesztője az erkölcselenségnek, mint az etetés, itatás és vesztegetés. Forgattuk a választás vége felé a kimenőt, a háromszázat meghaladó választói igazolványokat és azt tanulult e nevek olvasásánál, hogy a volt Deákpárt intelligensebb és vagyonosabb része a job-

Nem sokan ezeket, noha valódi ihlettséggel van írva, kár hogy nincsen bevéve ama hideg kökemény szivekbe, melyek az önösségtől elvakítva, mátlól holnapig tovább nem látók a jövőbe, nem adjuk, mert hát „polgárokhoz” szól. Azon egynehány „polgár,” a kinek pokoli műve sikerült, ugyancsak nem érdemli meg, hogy hozzájuk szóljunk, elvezett lelkek ezek még élő testben, éltükben elkárhozva nem tehetnek másként már, minthogy a pokol műveit elősegítsék.

Amde nem kell arra szorítokozni, hogy a választási jegyzőkönyv befejező sorait olvassa, — olvassa egyenként a választók neveit, — olvassa azokat a választók polgári állását, nézze meg egyenként azok neveit és polgári állását, kik vagy nem, vagy ellenfelei szavaztak, és azt fogja tapasztalni, hogy a többség, mely ötöt az országháza küldi üres polvaként szerepel a serpenyőben, mely a szavazatokat nem csak számlálja, hanem egyttal mérlegeli.

Be szeretnők, ha Tarai hallotta volna mindazon átkot, mely titokban, vagy bizalmasan négy és hat szék között fejére szállott azon szavazói részéről, kik erkölcsi és anyagi kénszarral zóhítottak hitüket, lelkiismeretükkel, polgári jöhrítették megtagadva reá adni szavazatukat — ő rá, kit a bűnnél jobban utálnak, kit, ha a szavazás sikeres lenne, a legszigorubbban elítélnék. — Volt választója, a ki közvetlen a Taraira adott szavazata után mellettünk elhaladva fillink hallatára szórta reá átkát, morogva áldotta(?) teremtését hivatal főnökének, ki alaváló módon szorította a szavazásra.

Az a pap, kit híveinek évek óta kiérdemelt osztatlan szeretete és ebből folyó jasadalmól juttatották noha aránylag még fiatal koru, most már elfelejti, hogy szavazatával híveinek közóhajával, mindenromlatlan leány szívét, — rózsának festvén neki ebből a jövőt. A kis leány elhívén anyja szavait, — gőgös, hiú és pompáztzó lesz, — pedig hány példa van reá az életben, — hogy az anya vérmes reményei minden kedvezés és hízkelés dacára sem teljesültek. Később azután maguk is belátják — a midőn a család már vagyoniilag is tönkrement, — de már késő. Hát az új udvarlók?! Csak nem lesz valaki ol együgyű, — hogy oly nőnek udvaroljon, a kiről nyíltan beszél a világ, hogy ez udvarolt neki, ez meg ez a házba járt, szerelmesek voltak is egymásba holtig sőt X. Y. el is akarta venni stb. Saját káránt tanul a magyar! Az idő rohamosan halad — és nem áll meg a ragyogó szempár kedvevár. A kis leány már az X-eket kezdi felszedni s ilyenkor azután kézzel lábbal kapkodnak egy iczi-piczi lércsék után — holott Istenem! az előtt hány „szép parthie” kecsgettette őket és mennyit mindent áldoztak fel ezért, — mig most egyetlen egy sem botlik meg. Akkor amidőn még az aranjuezi szép napok voltak „arany hegyek”-ről álmodozott a kis leány és csak platói szerelmének élve, „fumigálta” a világot. Most már, mintán eltűntek az úde rózsák s a természet adta szépségek nem vonzanak — segítségül veszik a művészetet is, csak hogy megszabaduljanak a szűzesség hűmától. Mindhiódnó kell asszony, — mert hiúság a neved. Olyan a szép nő, — ha szépsége mellett éreyn nevelés és szerényesség nem ékesítik, — mint a camélia; gyönyörködünk bennök, el vagyunk ragadtatva, udvarlunk körülöttük, s aztán? — ha megszoktuk és mindennapjává lesz vagy hervadni kezd — eldobjuk lá se nézünk többé. Pedig hány ilyen camélia létezik a világon!

